

den høitærede Indenrigsminister blandt Andet gjort gjældende, at vi for nylig have faaet en ny Communallov, og at man derfor ikke allerede nu skulde røkke ved den. Dette Udsagn er grundet paa, at de Herrer ikke erindre denne Sags Historie; thi dersom de havde erindret den, vilde de aabenbart ikke have fremsat denne Formening, og navnlig udtrod det mig, at den ærede Minister ikke har erindret denne Sags Historie, men har brugt den samme Heinvistning til den for nylig optaaede Communallov som de andre ærede Herrer. Denne Sags Historie er nemlig den — jeg maa bede om Undskyldning for, at jeg anfører den, thi da det har vist sig, at selv den ærede Minister ikke erindrer den, og det Samme har vist sig at være Tilfældet med enkelte Medlemmer her i Salen, kan det jo være muligt, at der er endnu flere, der heller ikke erindre den, og dert maa jeg søge min Undskyldning for, at jeg kommer tilbage til den og i korte Træk søger at meddele den — at Regjeringen dengang fremlagde et Lovudkast, som gik ud paa at give Communalbestyrerne en større Myndighed; men i dette Udcasts første Paragraph streifede den tillige ind paa Valgrets- eller Valgbarhedsbetingelsen, idet den opstillede en forandret Stilling i saa Henseende for Præsterne. Dette nødte Udvalget til at komme ind paa Spørgsmaalet om Præsternes Valgbarhed, og dette førte yderligere til, at det faaede Banffeligheder ved i et saadant Lovudkast at indlade sig paa at behandle Præsternes Valgbarhed uden at komme ind paa Valgbarheden og Valgretten i Almindelighed. Derfor kom Udvalget til nærmere at overveje, om det ikke maatte være rigtigt og hensigtsmæssigt, da Regjeringen i den Henseende havde givet et Fingerpeg, at samle Alt, hvad der angik Valgberettigelsen og Valgbarheden, i dette Lovudkast. Der indkom tillige her til Thinget fra forskjellige Egne i Landet Andragender, forsynede med talrige Underkrifter, gaaende ud paa, om man ikke ved denne Leilighed, istedetfor de to eller tre forældede Landcommunallove, vilde samle Alt i een Lov, da det var en Lov, som Alle og Enhver paa Landet i større eller mindre Grad fik med at gjøre, og det var

vanffeligt for mange Lægsfolk at skulle samle paa flere Steder, hvad der var gjældende Lov i dette Forhold. Udvalget fandt, at dette var rigtigt og hensigtsmæssigt, og confererede med Indenrigsministeren derom; denne syntes imidlertid ikke derom, navnlig frygtede han for, at naar man søgte at samle Valgbarheds- og Valgretsspørgsmaalet i samme Lov, vilde dette give Anledning til, at man kom ind paa hele dette Capitel og vilde stille Forslag til Forandringer ogsaa i saa Henseende. Udvalget ansaae det for saa vigtigt at samle alle disse Bestemmelser paa eet Sted, at det med Ministeren gik ind paa at ville gjøre sit Yderste — og i saa Henseende tror jeg at turde sige, at alle Udvalgets Medlemmer, hvis Tal, saavidt jeg erindrer, var 15, vare enige — til, idet man optog de gjældende Bestemmelser, at fraraade og modvirke de Forslag til Forandringer deri, som maatte fremkomme, da man ellers indsaae, at Loven i det Hele taget ikke vilde være til at føre igjennem. Saaledes opkom dette Spørgsmaal. Det var ingenlunde — det tør jeg bestemt sige — Hensigten med at optage disse Bestemmelser i Loven, at man vilde slaae dem mere fast, end de vare, Hensigten var alene den, at samle dem paa eet Sted, saaledes at vedkommende Beboere kunde, naar de havde denne Lov, dert finde al den Underretning, de behøvede, baade med Hensyn til selve Valgene og med Hensyn til Myndigheden. Naar man derfor nu vil sige: Vi have for nylig faaet en ny Communallov, og desaarfsag er det ikke værd her at røre ved den, saa siger jeg, at man, hvad Valgbarheden og Valgretten angaaer, ikke fik nogen ny Communallov i 1867; man fik de tidligere gjældende Bestemmelser, nemlig ikke alene Hovedbestemmelserne fra 1855, men ogsaa nogle af Bestemmelserne fra 1841, saa at man maatte samle disse Bestemmelser sammen fra 2 til 3 Steder, for at faae dem som et Hele ind i denne Lov. Der vil ikke findes nogen Udtalelse fra nogen Side om, at man derved tilføjede at slaae disse Bestemmelser mere fast, end de før vare. Det viste sig tvertimod, at da der fra andre Sider kom Forslag til Forandringer deri, blev det udtalt navnlig af mig som Ordfører i